

2. V neki slovenski cerkvi so imeli za proslavo 1100 letnice sv. Cirila in Metoda peto mašo s slovenskim petjem, celebrant pa je kakor nekdanj pel berilo in evangelij v latinščini.

3. V drugi cerkvi tudi pred izpostavljenim sv. Rešnjim telesom še vedno gori samo štiri sveče, ker so pač svečniki tako postavljeni.

4. Spet drugod pred blagoslovom z Najsvetejšim zapojejo samo eno kitico evharistične pesmi, čeprav navadno prav druga kitica izraža misel in prošnjo za blagoslov in čeprav je po škofijskih predpisih ukazano peti dve kitici (Pastoralne instrukcije za ljubljansko škofijo str. 273).

BORBA ZA OLTARE

Ovogodišnji Liturgijsko-homiletski tečaj u Zagrebu, na koji je došao neočekivani broj svećenika iz svih naših biskupija, prisutne je zadovoljio izvan očekivanja: bogatstvom sadržaja koji je izložen, visinom i preciznošću stručnih predavača, zbog izmjene najrazličitijih misli i pogleda, zbog slobode mišljenja i govora, konačno jer je bilo lijepo i ugodno boraviti zajedno.

Samo Božji plan i rad ne nosi u sebi ništa negativnoga. A ljudska djela nikada ne mogu biti posve savršena. Pa i ovom velikom djelu našega ILO-a mogla bi se dati kakva popratna opaska ili sugestija, ne u duhu buntovnosti već u duhu kršćanske ljubavi.

Šteta je što za ovakve tečajeve nemamo dovoljno veliku samo jednu dvoranu. Mi smo »auditivni tipovi« bili lišeni pogleda na predavače. A to mnogo nedostaje, da se predavanje s potpunim zanimanjem može pratiti. U onim dvjema dvoranama II. razreda nije bilo zadovoljavajuće pažnje i aktivnosti. Za jedinstvenu dvoranu idealno bi mogla poslužiti bogoslovska blagovaona, no samo u ljetnim mjesecima, jer nema ni peći ni dimnjaka. Ali eto opet nove teškoće: gdje uzeti prostor za blagovaonu?

Građa na tečaju bila je prebogata i preopsežna. Prenatran program prilično je umarao. Da se sve rasporedilo na četiri dana, manje bi se umora osjetilo, a veća korist.

Obzirom na vrijeme trajanja redovitih nedjeljnih propovijedi prevladalo je mišljenje, da se danas ne smije predugo propovjedati. Ako ne predložili, predavači su to barem usvojili. Jednako to vrijedi i za predavanja. Ni ona ne smiju biti predugačka. A zacijelo su bila predugačka. Dužinom su umarala. Ne mora se odjednom sve reći, pogotovo ne ono što nije bitno.

Na tečaju su se svećenici vladali kao vjernici kad im svećenici propovjedaju. A vjernici ne vole slušati da im se propovijed čita. Kako je ugodno bilo slušati onog predavača »bez svojih papirića«. I onog propovjednika »o astronomiji i zoologiji«. Predavač ne daje tuđe nego svoje. Pogotovo stručnjak znade izreći što u sebi nosi i što drugima želi dati.

Da naslov ne ostane iluzoran, evo male opaske njemu u potvrdu. Među ostalim knjigama, bile su u prodaji i pripovijesti za ministrante »Borba za zvonove«. Netko je u šali primjetio: »Mi ne vodimo borbe za zvonove nego za oltare.« Kraj tolikog broja svećenika-tečajaca nedostajalo je u svim crkvama ministranata, paramenata, kaleža i oltara. U isto vrijeme misilo se kod svih oltara. Nije strogo liturgijski. Ali samo da je oltara bilo. Najčešće su jedan drugomu ministrirali. Dvojica su bili domišljati i duhoviti. Po završenoj Misi nastalo je svlačenje jednoga i oblačenje drugoga kraj samog oltara, jer dok bi došli u sakristiju i tamo to učinili, oltar bi drugi »zauzeo«. Nije ni liturgijski ni estetski, ali oni su rješenje našli.

Sve su ove opaske iznesene u duhu bratske i svećeničke ljubavi. Mž

IZ KATEHETSKE PRAKSE

Anketiranje đaka

Jedan od prvih uvjeta svakog uspjeha, pa i uspjeha u katehizaciji je poznavanje sredine, u kojoj se djeluje. Ako nismo dovoljno upućeni u problematiku mladenačkog đackog doba, a današnja problematika je posebno složena, ne ćemo je moći ni sretno rješavati. Mi smo u katehizaciji ne samo učitelji nego i liječnici, koji trajno brigu brinu o duševnom zdravlju mladeži, koja od nas očekuje dobru profilaksu, da ne oboli. A ako se radi o oboljenoj mladoj duši, na nama je da ustanovimo točnu dijagnozu i pružimo primjernu terapiju. Stoga će jedna od prvih katehetinih briga biti da upozna, i to svestrano upozna, mlade duše s kojima se sreća i koje će kao vođa, učitelj i liječnik voditi na jednom komadiću puta života.

Nije mi ovdje nakana iznositi razne puteve i načine upoznavanja mladih bića, nego bih samo želio upozoriti na jedan od tih poznatih načina, koji je možda danas malo zaboravljen, ali bi dobro došao u praksi, a to je anketiranje.

Atmosfera, u kojoj žive danas mladenačke duše, često je zaražena klicama nepovjerenja i sumnjičavosti. Ljudi više puta na putu ovoga života klize niz više kolosjeka. Moglo bi se reći, da današnji čovjek nije samo Janus sa dva lica nego i sa više njih. Današnji čovjek nije otvoren, nedostaje mu iskrenost i povjerenje. Sve se to odražava u dobroj mjeri i na mladim ljudima. Ali svaki čovjek, a pogotovu mladić, ima